

Οἱ μύμηκες καὶ ἄλλα μικρὰ ζωῖφια μᾶς διδάσκουσι πολλὰ τοιαῦτα μαθήματα καθ' ἑκάστην καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ τὰ μιμώμεθα.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΣΥΣΤΑΣΙΣ. Πρό τινων ἐτῶν νεανίας τις ζητῶν ἔργον μετέβη εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἠρώτησε τὸν διευθυντὴν μιᾶς τραπέζης, ἐὰν ἐχρειάζετο κἀνένα νέον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν τοιοῦτου.

«Ἐχω καὶ συστατικὸν ἀπὸ τὸν δεῖνα κύριον», — προσέθηκεν ὁ νεανίας, ἀναφέρον τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν μάλλον εὐπολότητων καὶ σεβαστῶν πολιτῶν.

— Ἡμπορεῖς νὰ μοὶ τὸ δεῖξης; εἶπεν ὁ διευθυντής.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ νέος, καὶ εὐθὺς ἤνοιξε τὸν ὀδοιπορικὸν σάκκον του, διὰ νὰ τὸ ἐκβάλῃ. Ἐνφ' δὲ ἐξήτει νὰ τὸ εὕρῃ, ἔπεσεν ἐκ τοῦ σάκκου μικρὸν τι βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐνεκεν τοῦ θεσπίματός του ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις καὶ ἠρώτησε τὸν νέον τί βιβλίον ἦτο ἐκεῖνο.

«Εἶναι ἡ Γραφή, κύριε, — ἀπεκρίθη ὁ νέος.

«Καὶ τί θὰ κάμῃς μὲ τὸ βιβλίον τοῦτο ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν; ἠρώτησεν ὁ διευθυντής.

«Ὁ νέος παρετήρησε κατὰ πρόσωπον μετὰ σοβαρότητος τὸν διευθυντὴν καὶ ἔπειτα μὲ φωνὴν συγκινητικὴν ἀπεκρίθη,

«Ὑπεσχέθην εἰς τὴν μητέρα μου νὰ τὸ ἀναγινώσκω, κύριε, πᾶσαν ἡμέραν, καὶ θὰ τὸ πράξω.»

«Ὁ διευθυντής μετέβαλε σκοπὸν, ἐπῆρε τὸν νέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τραπέζης, καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη διὰ τῆς φιλοπονίας, τιμότητος, εὐσεβείας καὶ εὐφυΐας τε κατάρθωσε νὰ καθέξῃ μίαν τῶν πρώτων θέσεων ἐν τῇ τραπέζῃ ἐκείνῃ. Ἡ Γραφή εἶναι τὸ κάλλιστον συστατικὸν διὰ πάντα ἄνθρωπον.

Λύσις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ αἰνίγματος.

Πόνος — ὄνος — ὀνίσκος (μπακαλάος) ἀργάτης — μυλόπετρα — ῥόκα ἢ ἀδράκτι — ἄπτερος ἀχρὶς — κρασοκανάτα — κουβαρίδα κτλ.

Τὸ ἔλυσαν ἀκριβῶς οἱ ἐξῆς.

Μαρία Μ. Παξιμάδῃ, ἐκ Πειραιῶς.

Ἰωάννης Φουστάνος ἐκ Σπάρτης.

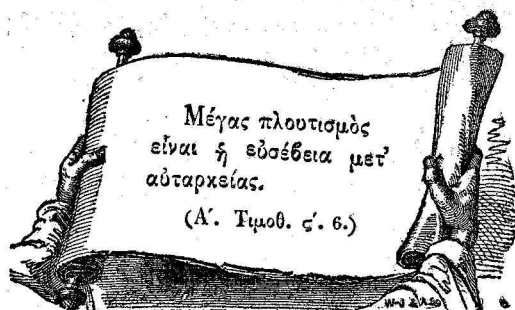
Καὶ ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Μαρία Ἰωάννου Δραγάση διὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Ἄν ἀποκεφαλίσωμεν τὸν ὀγληρὸν τὸν πόνον
θὰ ἔχωμεν πρὸς χρῆσιν μας οὐχὶ μόνον τὸν ὄνον,
Ἄλλὰ καὶ ἄλλα χρήσιμα τοῦ ἡμετέρου βίου,
Δι' αὐτὸ τὸ Λεξικὸν Σκαρλάτου Βυζαντίου.

— Τὰ βραδεῖα τοῦ τρέχοντος ἔτους διὰ τοὺς ὅσοι

θὰ λύσωσι τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις εἶναι τὰ ἐξῆς.

1. Ἱστορία Ἀμερικῆς ὑπὸ Σ. Ἀντωνιάδου.
2. Λεξικὸν γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Α. Βλάχου.
3. Ἡ Ἀγία Γραφή ὁλόκληρος χρυσοδεμένη.
4. Τὰ Θεμέλια τῆς Ἱστορίας μὲ ωραίας χρωματισμένας εἰκόνας.
5. Ταμείον τῆς Νέας Διαθήκης.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τί σημαίνει ἡ λέξις μετάνοια εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ποῖος τῶν Ἀποστόλων ἔδειξε τοιαύτην;
2. Ὑπάρχει ἄλλη λέξις εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ ὁποία πολλὰκις συγγέεται μὲ τὴν μετάνοιαν; ποία εἶναι αὕτη καὶ ποῖος ἀπόστολος ἔδειξεν αὐτήν;
3. Ἐχει ἐπιρροὴν ἡ μετάνοια εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ περιορίζεται μόνον εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

«Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς,» Ἐφημερίς διὰ οἰκογενίας, ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδόμενη, περιέχουσα ὅλην ποικίλην καὶ διδασκτικὴν, ἔτη δὲ μὲ τὰς μεγαλειτέρας Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας κατὰ τὸ μέγεθος. Τιμὴ ἔτησίᾳ προπληρωτέα δρ. 6. Στέλλεται δωρεὰν εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων.

— Σώματα παρελθόντων ἐτῶν ἀπὸ μὲν τῆς ἐναρξέως τῆς Ἐφημερίδος (1868) μέχρι τοῦ 1874 πωλοῦνται ἀντὶ λεπτ. 80 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ 1,50 διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν συμπεριλαμβανομένων· τὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1874 ἀντὶ 1,20 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ 2. δρ. διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ.

— Εἰς πάντα ὅστις ἤθελε κάμει πλέον τῶν 5 συνδρομητῶν καὶ ἀποστέλλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν, θὰ ἐκπύπτονται εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν, καὶ πρόσθε πληρώνονται τὰ ταχυδρομικὰ τῆς ἀλληλογραφίας.